

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Sovoyuzna USA Estate: 216 Ffordore Road, Kerkonston, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: onestart@travel.usa.net

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів УНСОу \$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$1.00. Чеки "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Сніжик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Проглас Гайвас

НОВІ ВІТРИ У СВІТОВІЙ ПОЛІТИЦІ

Подорожі американського Президента

II

До політичних і економічних суперечок і переговорів Вашингтону з Токіо ми вже привикли. Ними відбуваються часто, періодично, а навіть, можна сказати, безперервно. І завжди з тим самим вислідом — тобто без успіху.

Відходили американські президенти, миналися секретарі Департаментів економіки, фінансів, а з ними й державні секретарі, а японці на десятки мільйонів доларів більше експортували до Америки, ніж імпортували з Америки. Американські фірми і промисловці нарікали, що їм не дають шансів в Японії, що японці демінують, тобто продають свої виробни на американському терені нижче своїх коштів. Газети писали, коли вже, нарешті, Вашингтон подбає, щоб американські підприємці мали ті самі права в Японії, що японці мають в Америці, але це нічого не давало. Японці мали свої протипотуги, а серед них один з "найважливіших": продавати крадіяк від наших виробів і дешевше. Профспілкові діячі і прості автомобільні робітники в США не раз втрачали терпіння. А тепер Кітай закупив у Росії 60 останнього моделю бойових реактивних літаків "Сухої", які належать до кращих у світі, за ціну понад два мільйони доларів з ліцензії виробити їх і частини до них у себе. Москва видала Китаю ліцензію виробити численні інші види зброї, включно з вишоківською гвинтівкою АК-47. Росія розбудовує свою господарсько-торговельну співпрацю з Китаєм, російські банки дістають китайські ліцензії відкрити свої відділи в Китаї, а виробничі комплекси — свої виробничі станції. Однак є надія, що при відповідній американській і японській політиці можна ще процес зупинити і повернути енергію в інший бік. Якщо ні, то попереду клопоти. Стабільність на Далекому Сході може бути загрожена. В Китаї можуть, ще бути несподіванки. 1989 року, саме коли Денг Сяопін розпочав реформи, в Пекіні стався трагедія на площі Тяньаньмен. Існування Китаю як великодержави було тоді загрожено і тільки брутальна рішучість влади, яка побила загрозу існуванню держави, і тільки

к кривава розправа з сотнями тисяч бунтуючих врятувала становище. Значить, треба буде рахуватися з потребою мати сили протистояти небезпекам з азіатського сходу. Америка має свої традиції і свої життєві інтереси в цьому районі і не може їх зрештис. Але самі Америці це за багато, бо вона має багато інших зобов'язань. І тому треба стратегічного союзу і співпраці, ближчої, ніж дотепер. Японії з США. Японія не по погодилася, підписано відповідні договори і виконавчі розпорядження до нього, але з умовою, що американці заберуть свої бази з Окінави. Японська публічна опінія без цього не обійдеться. Вашингтон погодився виконати це поступово. Далі Японія не буде взагалі розглядати вибору Китаю — США, бо це для неї неможливе і в обличчя майбутнього неоправдане. Зате вона приступить до зміцнення своїх оборонних спроможностей, переберання на себе різних додаткових і цьому напрямку завдань і погоджується додатково виплатити США, протягом п'яти років 25 мільярдів доларів на оборонні потреби американців у цьому районі. Отже, з Китаєм або без нього Японія і США зов'язалися захищати стабільність цього району. Таким чином, союз і співпраця Японії і США, які застаріли в давній постанові і формі, оновилися, оживилися і стали на висоті актуальних потреб. Значить, американсько-японський союз, який служив стримувальною СРСР, а потім перебірав на себе функції взяти в свої руки ці завдання стосовно до Китаю.

Цього не проочили китайці. В часі відсутності китайського міністра закордонних справ, який відбував зустріч з державним секретарем США Борнхемом Крістофером 21 квітня в Голлівуді, китайське міністерство закордонних справ видало заяву. До цього його договори, які ні — це невідомо. Згідно з інформаціями, і Крістофер, і китайський міністер закордонних справ закінчили розмови задоволені. Ясно, що вони намагаються, чи є якісь можливості

порозуміння. По тій самій лінії відносин успішні контакти утримувати з відповідними китайськими колами секретар Департаменту оборони Вільям Перрі. Контакти В. Перрі несли чималі успіхи перед тим. Під час кульмінаційного напруження — блокування Тайваню китайськими збройними силами і обстрілювання морських шляхів, які ведуть до портів Тайваню, китайськими ракетами, секретар Департаменту оборони В. Перрі передав американським видавчим чинникам з китайського боку запевнення, що Китай до збройного удару не допустить. Злобні азики кажуть, що власне та китайська заява відкрила дорогу американським чинникам вислати в район Тайваню додаткові потужні морські сили.

А в заяві китайського міністерства закордонних справ до союзу США — Японія, яка дуже стримана і загальникова, сказано: "Японсько-американський трактат безпеки є подвійним урядженням, залишеним історією... Кітай згідний зміцнити співпрацю з Японією і США, але коли йдеться про питання Тайваню, Кітай буде протиставляти втручання чужих країн в те, що Кітай вважає внутрішньокитайськими справами... Якщо японські самоборонні сили будуть підносити своє озброєння та поширювати засяг оборони, це викличе занепокоєння і настороження азіатських народів". Чи можна делікатніше сказати про це?

Чому така очевидна, наприклад, занадто холоднокріва гра? Це зумовлено зростаючою опіцією в світі, а в першу чергу у високих колах великодержав, що Росія, як імперія "двох сходу", спливає з рахунку. Особливо рішуче висунули це народи Далекого Сходу, які бачать, що діється в російському Далекому Сході. Це було іскрено відносно безоглядний відповід південнокорейського посла в Москві на вимогу Сльвіна і Прімакова включити Росію в "конференцію чотирьох" — ми посередники не потрібні, самі зробимо... На китайському бою американська політика має ще довгу дорогу — доробити і надробити втрачене.

(Закінчення буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ
Дмитро Пожоджук,
Косів

Заквершився конкурс дитячої писанки

Давні галицьке місто Івано-Франківське час від часу стає центром проведення різних мистецьких імпрез. На цей раз перед Великими святами до Івано-Франківського з'їхалися з усіх куточків України на Міжнародний конкурс дитячої писанки. Таке велике дійство у Франківському місті започатковане вперше, а підтримати його організації стали обласні конкурси дитячої писанки, які тут проводилися вже три роки підряд.

Отож, відкриття свята-конкурсу дитячої писанки відбулося в Івано-Франківському Краєзнавчому Музеї під мелопою "Боже великий, єдиний", яку виконали на гуцульських народних інструментах Руслан Копилів, Микола Дмитрук, Микося Ожигучук з Печеніжинської середньої школи-інтернату на Покутті. Відтак зі словами вітання до учасників конкурсу та численних гостей звернувся директор музею Михайло Паньків, академік Володимир Грабовський, Володимир Качкан, начальник Івано-Франківського обласного управління освіти Дмитро Дзвничук, чинителька-писанкарка з Литви Вільма Кібарене, представники духовенства. До них долучилися юні аматори мистецтва: Дзвничук з Космака, Іванко Пілігунський з Кам'яного Подільського, Юрко Мельник з Львова, Ромчик Іроденко з Івано-Франківського, Цікаві фольклорні номери, пов'язані з Великим святом та писанками.

Згодом всі оглянули в залах музею виставку великих композицій, які виходили в умови конкурсу. Особливо гарними виявилися композиції з Литви, Полтавщини, Могилево-Подільського, Золотоноша, Червонограда, Львова, Ужгороду, Тернопільщини, Космака, Івано-Франківського, Кам'яного Подільського. До праці приступили високорозроблені жюри у складі кандидатів мистецтвознавства, доцента Кам'яного Подільського Педагогічного Інституту Наталі Урсу-Яворської, заслуженого майстра народної творчості України Ірини Кушак з Ужгороду, голови секретаріату Союзу Українок Тамари Глушенко з Києва, завідувачки центром народної творчості міста Могилево-Подільського Марії Гоцуляк, народного майстра Миколи Огородника з Золотоноша, улавлених писанкарів Тараса Гордечного з Червонограда, Вікторії Цікві з Опілля, Світлани Стадник з Покуття. В трьох залах Івано-Франківського професійно-технічного училища ч. 18 в наступні дні продовжувався конкурс перед дітей з контрольного та регіонального розпису, захисту символіки та виконання конкурсних творів. Для журі було дуже важко брати і було незалежно визначити переможців. Особливо широко на конкурс була представлена регіональна писанка з Поділля, Опілля, Полісся, Гуцульщини, Лемківщини, Слобожанщини, Покуття, Бойківщини. Діти з Литви мали натуральні барвники — різні трави, які варили і фарбували в них яйця, що надавало писанкам особливо казкового забарвлення. Школярі з Космака, Долини і Кам'яного Подільського звернули до чорнобильської тематики. Іхні писанки передавали біль і скорботу.

Надзвичайно талановитими виявилися діти з Долини: Тетяна Кліменко, Ірина Кі і наймолодша учасниця конкурсу п'я

тилітня Юля Кліменко. Достій сильними виявилися на конкурсі діти з Болехова, Рогатина, Чорного Поточу, Хмельниччини, Тернопільщини, Полтавщини, Львівщини. В старшій віковій групі з регіонального розпису перші місця здобули Руслан Копилів з Печеніжини, Софія Балчик з Львова, Галина Гавриленко з Кам'яного Подільського. В середній віковій групі перші три місця розподілилися між собою діти з Яблуня, Львова, Сорків, а в молодшій — Ярослава Василішин з Чорного Поточу, Світлана Палчун з села Березова Рудка Полтавської області, Віктор Каміньський з міста Буца на Тернопільщині. З контрольного розпису перші місця в старшій віковій групі посіли Галина П'ятничук з Коломиї, Людмила Кирилова з Івано-Франківського, Ювіту Кінайт з Литви, в середній віковій групі — школярі з Коломиї, Івано-Франківського та Яблуня, в молодшій віковій групі — учні Долини, Снятина та Львова. Лідером всіх відділів конкурсу стала школярка з Долини Ірина Кі.

Надзвичайно оригінальну стародавню символіку використали на своїх писанках Дмитрук Дзвничук з Космака, Іванко Пілігунський з Кам'яного Подільського, Юрко Мельник з Львова, Ромчик Іроденко з Івано-Франківського, Цікаві фольклорні номери, пов'язані з Великим святом та писанками.

На конкурсі було зачитано вітання учасників, яке надіслав із США мистецтвознавець, автор альбому "Двадцять кіп писанок" Зенон Елвін. Переможців конкурсу було нагороджено дипломами, грамотами, цінними подарунками. Всеукраїнська координаційна рада з вивчення і відновлення писанкарства — нагородила книжково-альбомом "Одарки Онішук" "Символика української писанки" керівників гуртків писанкарів Вільма Кібарене з Литви, Галину Пелеш з села Березова Рудка Полтавської області, Мар'яну Джумаджук з Яблуня, школярів Руслана Копилів з Печеніжини, Дмитрика Дзвничука з Космака, Галину Гавриленко з Кам'яного Подільського, а Іванко Пілігунського — українським календарем славного подільського майстра Михайла Мороза, який проживав у США.

— Цей конкурс є дуже важливим, — говорить гість представниць містерства освіти Канади Юрій Жеребечий. — Я подивився на одного з чинителько-писанкарів Іванко Пілігунського, який так гарно написав писанку з Поділля "Богиня-Бергунія" і так чудово розповів про символіку на ній, і впізнав у цьому юнакові себе, бо я колись в молодості також писав писанки. Я тішуся, що ваш конкурс так гарно організований і він є дуже цікавим...

А ось які думки про конкурс Галинка Кулик із села Підзамко на Тернопільщині: "Широ, радісно, тепло, смачно, весело, таємничо! Чекаємо запрошення на наступний рік. Христос Воскрес!" Ії подовжене Наталія Бородин з Тлумача: "Мені задалось, що свято писанки — це чудова ідея. Це свято необхідне для нас. Тут ми змогли пізнати

(Закінчення на стор. 4)

I. Дибко-Филиппак

ЗАМКНУЛОСЯ КОЛО ЦИКЛУ ТУЗЕМНОГО ЖИТТЯ

II

А скільки задумів зашліпилося в думках, незреалізованих! І як сказати точно, дослівно, то найголовніша примітність і є в шуканих, які втілюють у слові: це шукання форми, медитація над композицією, боротьба з матеріалом, що влізати у задуману ідею твору, — це, себто сам процес творення, шукати, і є найсуттєвіша компенсація за це. Ну, Ви є самі знаєте... А вже потім примус публікувати і всі зв'язані з цим несприятливими переживаннями, все це — додаток, який тільки мучить.

І вилучно зауважили, що Гумена непомітно призабуто. Думаю, що на це склалася така причина, як "кухня творення мистецтва": треба належати до організації, або мати іменитого критика за плечима. Я не належу до жодної організації, бачачи мати свою самотній думку про все, до критиків не пристосовуюся. Через те мусіла грати на собі весь тягар, зв'язаний з виданням-поширенням.

Отже є виснаження, чому моя творчість зашліпилося в тіні, а вразі-годи знаходиться одна — дві людини і висловити свою позитивну оцінку, цим самим підтвердити мені, що я йду вірно.

Як же я переживаю, бачивши цю неадекватну, знівнювання, затирання, викидання з буття мого доброту?

Вважаю що зовнішню частину мого літературної біографії фізико. Уважовлю, що оце такі результати мого творчих зусиль, починаючи з юних літ і до сьогоднішньої дорослості. Я вже злягався з ампліою нещадки, що йде за мною все життя. Все чомуось зостається на задвірках. І в Києві (ще й досі не у СІУ). — І.Д.-Ф.

Але не подумайте, що я бачу переживаю що позицію (чи ролі) на задвірках". Це ж плата (кажу собі) за самотність існування. Я думаю і пишу, що я хочу і вважаю вартісним, і не підтримую під смаки іменитих жерців літератури, які роздають призи, відзначення, премії. І те ж цікаво: носити хламиду нещадки,

знаючи, що під нею багатство, не всім може й розуміти, але мого непозначено... "Несучасне"? Хай і так... Головне ж — то я й не чекаю винагороди, бо я вже її мала в процесі творення.

Ваша стаття-панігрік мене вражала ще й тим, що вона наче те "мабуть", до якого я навіть у назві книжки апелую. Бачу, що Ви хочете пробити мур... І не дуже вірю, що Вам вдасться. Але, поза тим, чи "помяти мене" чи ні, я зостаюся вірною своїм задумам, як мого і нещадки широкому загальному. Бо в цьому ж то моя примітність від діл. А до розуміння я й так уже звик. А може "на відомості" краше?

Вашу статтю я зберіжу у збірці "Творчість Д. Г. (Доклі Гуменої). — І.Д.-Ф. в оцінках сучасників". Якщо вона навіть не попаде в друку (попаде в "Нові Дні"). — І.Д.-Ф., то зберезеться у моєму архіві.

Дякую вам і докторові Борнхому — живучому в іншому вимірі — за Ваше чудове слово. Ваша Докія Гуменої".

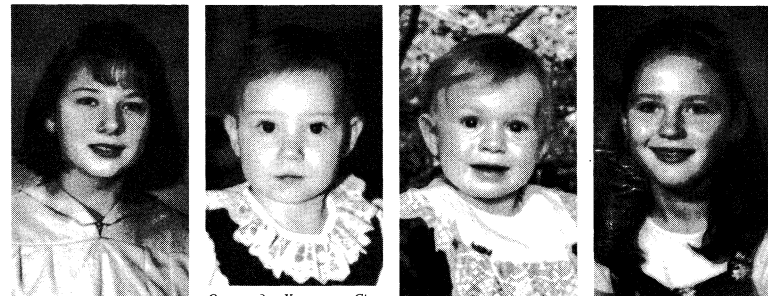
У пізніших листах до мене повила, що вдалося "пробити мур"... Хоча (покищо) це не всецього, як належалося б, але це вже "Пілля в прийдешньому..." Господи, як Гумена раділа і передавала це в листах до мене, коли приходили з України вістки, що ввеляли, що надавало писанкам особливо казкового забарвлення. Школярі з Космака, Долини і Кам'яного Подільського звернули до чорнобильської тематики. Іхні писанки передавали біль і скорботу.

Надзвичайно талановитими виявилися діти з Долини: Тетяна Кліменко, Ірина Кі і наймолодша учасниця конкурсу п'я

(Закінчення буде)

Дописи з життя громад, установах, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними загиблими-некрологами, мають бути не довше за три сторони машинопису, писані чорною фарбою інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також додати великий відбиток правої руки, який розкриває право-ручність. Це вимога як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки між великими літерами, що було до поправки рішення, який задала потреба). Додати слід надписати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійськи і по-українськи. — Редакція.

НОВІ ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Лариса Н. Благий, доня Ореста і Гені Кузьмович-Благої, нова членка 86-го Відділу УНСОЮЗУ в Нью-Йорку. Закупили для своєї онучки Лариски вівчарку грамоту з односторонньою вкладкою бабуся Параня і дідусь Юрій Кузьмович. Дідусь і бабуся залучують свої щирі побажання для онучки Лариски — найкращих успіхів у житті й науці!

Олександра Христинка Сімка, доня д-ра Грегора і Лілі Сімки, нова членка 345-го Відділу УНСОЮЗУ в Міннеаполіс, Мінн. Виписли свою онучку в членів УНСОЮЗУ, бабаця Дарлін і дідусь Василь Сімка. Олександра Христинка каже такі слова: «Я тепер спокійно книжечку читаю, бо в УНСОЮЗУ поліція маю. А за ту поліцію, бабці Дарлін і дідусеві Василю Сімці, щирі подяку складаю».

Ульяна К. Благої, доня Гені Кузьмович — Благої і Ореста Благого, нова членка 86-го Відділу УНСОЮЗУ, «УСК» в Нью-Йорку. Закупили для своєї онучки Ульянки вівчарку грамоту з односторонньою вкладкою бабуся Параня і дідусь Юрій Кузьмович. Дідусь і бабуся залучують свої щирі побажання для онучки Ульянки — найкращих успіхів у житті й науці!

Таїса Р. Микол, доня Івана і Регіни Микол, нова членка УНСОЮЗУ 42-го Відділу в Пасейку, Н. Дж. Виписли свою онучку Таїсу в членів УНСОЮЗУ, бабуся Ядвіска і дідусь Павло Дячєнка.

Криза...

(Закінчення зі стор. 1)

розвиток було спрямовано 29 відсотків прибутку, а на невизначені, інші цілі — понад 30 відсотків. Урядовці визнали, що крім зовнішніх факторів, кризу виплат також зумовлюють неспосадкованість економіки та ціновий диктат, відсутність практики банкрутства, затримка у реструктуризації підприємств, недостатня ринкова орієнтація виробництва. Значну частину доручень, що випливають з президентського розпорядження щодо розв'язання кризи, виплат, виконання з порушенням балансу, через зрешення в повному обсязі, відзначалося на засіданні. До цього часу не створено агенції з банкрутства, не запроваджено обов'язкового оформлення векселя зобов'язання щодо оплати виробництва товарів проти минулорічного рівня до бюджету не надійшло 15,5 трлн. карбованців податку на добавлену вартість, акцизного збору, податку на прибуток, великих витрат, зазнав банкрутства через зрешення в повному обсязі, відзначалося на засіданні. Майже п'ята частина банківських установ допускає порушення щодо своєчасності та правильності нарахування виплат до бюджету. У зв'язку з невиконанням дохідової частини бюджету доводиться обмежувати фінансування заходів, передбачених на цей рік. У той же час окремі місцеві органи виконавчої влади та підприємства витрачають значні бюджетні фонди на інші цілі. Л. Кучма нагадав усім присутнім, що про дані засідання знає все суспільство. Люди покладають великі надії на розв'язання економічних проблем, на виплату за-

В УВУ...

(Закінчення зі стор. 1)

Проблеми безпеки ядерних реакторів в Україні доводив відомий німецький спеціаліст д-р Рольф Янке, представник Товариства з безпеки реакторів і катери реакторної динаміки і реакторної безпеки Технічного університету Мюнхену. Під час конференції, у

якій брали участь і велика кількість представників німецького наукового світу, а також допоміжних інституцій, було з'ясовано багато складних питань, пов'язаних з Чорнобильом. Після конференції відбулося прийняття відомостей і гостей конференції, влаштовано генеральним консулом України в Мюнхені та УВУ.

„Каштан” і „Бандуристи” виступали на американському форумі в Клівленді

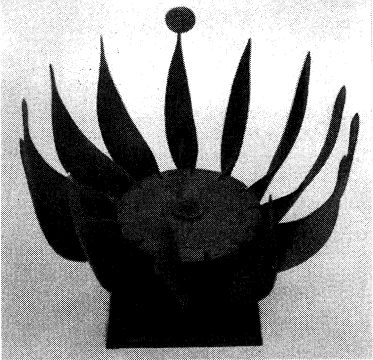
Заходами Куягюга комуніти коледжу, за стараннями відділу для культурних зв'язків при коледжі, з їх директором Д-р Люсіл П. Грuber та її асистентом Катеною Галіпо у рамках серії концертів, під назвою: „Гай Нун”, виступили з концертом український танцювальний ансамбль „Каштан” та вокально-інструментальний ансамбль „Бандуристи”, з Клівленд — Парма. Концерт відбувся о год. 11:15 ранком у вівторок 9-го квітня, в залі Огайо театру, при Юклін вулиці в Клівленді. На столах, по обох сторонах виступу, перед входом до залу, були розміщені різні українські експонати, — різьби і інкрустовані речі, вишивки та писанки, які публіка з цікавістю оглядала. Треба признати, що організатори імпрези поділяли про короткі змістом виконуваних точок та призивали виконавців. На початку член Колегії Філіпп, навісвітлю в вірному історичному порядку історію України, її успіхи і періоди величчя та лихоліття, понев-

лення і страждань. І не-зважаючи на пост — комуністичні неспадковість укладення, незалежна Україна бореться з внутрішніми та зовнішніми ворогами, негативними силами та прамею до кращого завтра. Україна це 52-мільйонний народ з великим духовним і матеріальним потенціалом. Маруся Штайнгартен говорила про українське поселення і культури надбанні українців в ЗСА та Клівленді. Наводила багато яскравих фактів та прикладів. Д-р Олег Махалій адвокат, диригент славної, 50-членної Капелі „Бандуристи”, ім. Т. Шевченка до 10-членного ансамблю Бандуристів в Клівленді — Пармі з'ясував генезу і значення української музики та співу у світовому масштабі. Багато з нашої різноманітної музики присвоюють собі інші народи, як нпр. творчі Бортнянського, чи хочби популярний „Шерик” — Лєонтовича. Також пояснював появу коби — бандури типово — українського інструменту, з її 55 струнами. Цей інструмент датується ще з 12-го сто-

ліття в Україні. З бігом часу він став дуже популярним і був носієм наших, великих, історичних подвигів, оспівував нашу славу. Грою на бандури кобзарі будили в нас надії на краще завтра, додавали духовної наснаги та картали на щирі вороги. Тому наші вороги комуністи та гітлерівці переслідували їх, в'язили та запропорювали в концтрапціні табори. Далше Маркіян Комічак, теперішній ексеквувний директор танцювального ансамблю „Каштан” з Клівленд — Пармі, зіставляв про-зирками на екрані, розвіят та походження нашого танцю. Танець, це свого роду вияв нашої душі, відчуття та специфічних умовин. Він примітний до географічних обставин і кліматичних умов нашої країни. Тому маємо, як зрештою і в музиці, різні жанри цього народного мистецтва. Першим, який вважався на терені ЗСА, Канади та Європи, в ді-літці українського танцю був Василь Авраменко. Він зумів захопити, зацікавити і прямо електризувати тисячі наших молодих танцюристів та створити сотки організацій танцю і шкіл, по більшості містх ЗСА, Канади і Європи. Прибув до ЗСА в 1930-их роках, Комічак пам'ятає його ще змалку, бо захоплювався його ентузіазмом і патріотизмом. Другим дуже зна-ним і творчим в ділянці танців був Вірський. Він знову зумів посплати та координувати перші про-яви танцю з технічним знанням і досконалістю. Директором школи „Каштан” є Давид Возняк, а арт-истичним директором 23-літній Джеймс Бассо. Хореографом виступу була Вікторія Кілярська. Вікторія виступала, як танцюристка Молодого Народного Ансамблю „Юністи” у Львові. Вона заасявила собі своєрідну школу танцю і є дуже ви-магаючою та дисциплінованою. Сама танцює граціозно і з відповідними рухами та інтерпретацією. Вона влила в ансамбль „Каштан” багато молодого запалу і енергії. Сам концерт почався повільним танцем, а радше походом ансамблю „Каштан”, в гарних, народних одягах. Посередіні

Великдень у Глен Спей

Цьогорічні великодні святакування в парафії Єв-Фролдімара в Глен Спей, Н. Й., залишилися в парафії і гості глибокої враження завдяки старанним приготуванням парохом А. Івана Туховича, церковного хору і членів Церковного комітету. Протягом Великого Посту о. Іван служив кожного тижня відправи. Своїм гарним літургічним проповідями навізуючи доцільного нашого життя приготував вірних духовно до Великодня, намагачись познайомити вірних зі спокосом і радістю Божої любови, підкреслював заповідь любови ближнього, без чого неможливим є згода і єдність в народі, пошана чужої власності і чужого імені. Великодні місіонеріколекції і Сповідь провів о. Іван Кашак з Філадельфії. Гарними були і духовні вправи, багаті тематикою та ілюстраціями численними приправами з життя. У Страсний Четвер під час читання 12-ти Євангелій читали почергово зі свідками парафій обох парафій св. Петра і Павла та св. Володимира. У Велику П'ятницю в годині 2-й по полудні із-за замовків тільки діти калатали і по трикартному обходу довокла церкви встановлено Плащаницю. Вірні, які заповнили церкву, творили велику чергу до Плащаниці. Панував спокійний урочистий настрій. Божий Гріб приготував Василь Босак, касир, і по-мис-

Є. Прокопов: „Тайна вечера” (бронза).

ків буде відбуватися в УІА від 14-го до 23-го травня і у її влаштованні допоміжним мистецтвом керівником УІА Дарію Гойдиль, Катрія Бовєрс з Вашингтону.

НЕЩОДАВНО У БІБЛІОТЕЦІ

м. Гаутона при Гарвардському університеті два професори дослідників творчості відомого американського письменника минулого століття, Луїзі Мей АЛкотт, пришкодкові (був не-правильно закаталогований) натрапили на її ніколи досі не опубліковану та взагалі невідому працю „Спадок”. Твір написаний в 1849 року, як авторці було всього 18 років, і в ньому збуджено авторка розповідає про діт, білну італійську сироту адоптовану багатона англіє-ською родинною. Досі науковці вважали, що її першим твором була повість „Настрої”, а другою всім відомий твір „Малі жінки”. З віднайденням „Спадку” названі твори стали другим і третім, а „Спадок” є першим.

ЦИМІ ДНЯМИ

колишній міністер закордонних справ Польщі Владислав Бартошевський виявив факти, які свідчать, що Лех Валєса був головним ініціатором безпідставного звинувачення колишнього прем'єра Юзефа Олексі у шпигунстві на користь Москви. Як відомо, цей скандал привів до внутрішньополітичної і урядової кризи. Не знайшовши прямих доказів співробітництва Ю. Олексі з КГБ, польська прокуратура припинила кримінальну справу проти нього. Однак вже після того варшавські журналі польської орієнтації виступили зі статтями, в яких стверджувалося, що в картах КГБ значиться понад 50,000 польків, які були, а може є й тепер, „російськими агентами та інформаторами”.

Іван Огієнко
ПОЧАТКИ ХРИСТИАНСТВА В УКРАЇНІ
Київ, 1993. — 128 с.
Ціна \$25.35
+ \$1.00 за пересилку
Чек або грошовий переказ просимо прикласти на адресу:
SVOBODA BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, NJ 07302
Мешканців Нью Джерсі просимо додати 6% податку.

ПОМЕР М. ФАРБАНЕЦЬ
Джерзі Сіті, Н. Дж. У середу, 1-го травня ц. р. на Флоридній помер на 74-му році життя Михайло Фарбанець, який проживав в Джерзі Сіті, Н. Дж. Тіліні останки покійного спочиватимуть в похоронному заведенні Бромліського в Джерзі Сіті. М. Фарбанець, уродженець Лемківщини, був членом 170-го Відділу УНСОЮЗУ.

Віра Комарницька-Писарівська

Розп'ятий Чорнобиль

Розп'ятий Чорнобиль — Терня атомове на тілі і душі, Смертельна отрута на мислі... Не на три дні — на роки-місяці... Зійшов Бог у Чорнобиль: Зранена земля, струена вода І спалене життя... Заплакала, Аж здригнулись зорі в небесах. Гроном крикнув до народу: „Найкраще згинути в світі Я подарував тобі, Та яничар ти у душі — Віддав святу землю Крелмівській сатані”.

В торних штапах діє весна Апомним пилот вітра, Іде, від болю заніміла, Чорні отруйні маки збирає, Бовіги на престіл Жертову атому складає.

Виставка картин молодого українського графіка СЕВЕРИНА БАРАБАХА
4 — 9 травня 1996 р.
вквітати 4 травня
від 4 — 6 веч.
Галерія відкрита в суботи і неділю
від 12 до 6 год.
понеділок — четвер 2-6 год.
адреса:
Український Інститут Америки
2E 79th St., NY, N.Y.C. 10021
Tel.: (212) 772-8489

Іван Кедрик
У МЕЖАХ ЗАКВІЛАННЯ ІСТОРІЯ, ПОЛІТИКА, ПРЕСА, СИМБОЛІ, РЕЦЕНЗІЇ
Стор. 542, ціна \$20.00 з пересилкою
SVOBODA BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Мешканців Нью Джерсі обов'язково додати 6% податку.

Д-р Володимир Боднар

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШІЛ!

Михайло Кіндрачук

